

стжпватъ пожертвувателни суми, Централната комисия чрезъ Министерския съветъ подирила въ Русия архитектъ, който да изготви проектъ за храма-паметникъ. За тази целъ Министерството на общитѣ сгради поискало отъ Кмета на Петроградъ да му изпрати одобренитѣ проекти за възпоменателния храмъ „Възкресение Христово“, който щѣлъ да бжде издигнатъ на мѣстото, гдето на 31 мартъ 1881 г. билъ мжченически убитъ Царь - Освободителъ Александъръ II. Проектитѣ били получени въ София и предадени на Н. В. Княза за одобрение. Князътъ одобрилъ единъ отъ тѣхъ — този на архитектъ Ив. С. Богомоловъ, и далъ мнение да се извика последния отъ Петроградъ въ София, за да се преговаря. Богомоловъ дошълъ въ София презъ м. май 1884 г. и между него и министъра на Общитѣ сгради Т. Икономовъ билъ сключенъ договоръ, споредъ който първиятъ се задължавалъ: а) да приготви подробенъ планъ за храма по образа и типа, който сжщиятъ Богомоловъ е представилъ въ Петроградъ на конкурса за построяване на възпоменателния храмъ на мѣстото, гдето Царь-Освободителъ билъ убитъ; б) като остава вѣренъ на идеята и общия характеръ на проекта, изложенъ въ Министерството на общитѣ сгради, да предаде на храма-паметникъ такава украса, която да бжде приспособима къмъ мѣстнитѣ материали, да не увеличава стойността на цѣлата постройка на повече отъ два милиона лева, и да побира най-много 1,200 души. Така преработенъ, проектътъ трѣбвало да бжде готовъ най-късно до края на 1884 г.

Къмъ срѣдата на 1885 год. Богомоловъ приготвилъ и представилъ на Министерския съветъ преработения отъ него проектъ. Той, обаче, не билъ одобренъ отъ Съвета, понеже последниятъ сега смѣтналъ, че храмътъ-паметникъ трѣбвало да бжде по-голямъ и обширенъ — да събира около 5,000 души. Когато Богомоловъ трѣбвало да се съобрази съ последнитѣ искания на Съвета и започне изготвянето на новия проектъ, явили се редъ събития и обстоятелства, които не позволили да стане това: Съединението, Сръбско-българската война, обтегнатитѣ руско-български отношения, а сврѣхъ това — той починалъ.

Комисията е била принудена, прочее, да търси другъ архитектъ, който да изготви искания проектъ. Поради причини, обаче, отъ политически характеръ (русифобското правителство на Ст. Стамболовъ) работата се твърде много забавила. Едва въ срѣдата на 1896 г., при кабинета на Д-ръ К. Стоиловъ, т. е. десетъ години по-късно, Министер-

Първиятъ проектъ на храма-паметникъ „Св. Ал. Невски“, направенъ отъ архитекта Ив. С. Богомоловъ

скиятъ съветъ се отнесълъ съ молба до Руския архитектъ А. Н. Померанцевъ¹⁾, професоръ отъ Императорската художествена академия въ Петроградъ, който да прегледа проекта на покойния Богомоловъ и направи

¹⁾ Роденъ въ Москва презъ 1846 г. Завършилъ Московската художествена школа, а следъ това и художествения и архитектурния отдѣли при Императорската художествена академия въ Петроградъ. Оттукъ той бива изпратенъ на специализация въ Италия, кждето престоялъ редъ години. Презъ 1885 г. се завръща въ Русия и бива назначенъ за професоръ въ Императорската художествена академия въ Петроградъ.

Померанцевъ се ползува съ името на знаменитъ руски и мировъ архитектъ — единъ отъ най-талантливитѣ и продуктивни архитекти на новото време. Като на по-важни негови архитектурни творения, освенъ храма-паметникъ Св. Алексан-